

Ἐπάσχιζε νὰ τῆς μιλήσῃ καὶ δὲν μποροῦσε.
Ἐτρεμε σὰν τὸ ψάρι, — ἐτρέμανε ὄλοι τους.

— Αἶ, φωνάζει ὁ γιατρὸς ἀπὸ μέσα· τί κά-
νετε ; πῶς δὲν μπαίνετε μέσα ;

Ὁ Ζάνος ξυπνάει ἀπ' τὸν νεύρο του, γυρίζει
πρὸς τὴ μάνα του, καὶ τὴ βλέπει καταδκρυ-
σμένη, — ἀπ' τὴ χαρὰ τῆς. Μπαίνουν μέσα ὁ
Κομνηνὸς τρέχει νὰ φιλήσῃ τὸ χέρι τοῦ γέρου
του, κ' ὕστερα ἀγκαλιάζει καὶ τὴν — Μικρούλα!

Μ' αὐτὸ τὸ ἀγκάλιασμα ἄνοιξε ὁ οὐρανὸς καὶ
τοῦ ἔδειξε τὴ σωστὴ ἀλήθεια τοῦ Ζάνου ! Ἡ μι-
κρούλα λοιπὸν δὲν ἦτανε ἄλλη παρὰ ἡ Χρυσού-
λα ! Ἐμείνε ἀλαλός, ξερός, τὸν ἐπῆρε ἓνα σύν-
νεφο κ' ἔφυγε, δὲν ἐζοῦσε στὸν κόσμο.

— Τώρα πές μου, παιδί μου, ἀν ἀγαπᾷς τὸ
Θεό, ἦτανε τάχα μέσα στέγῃ σου ὠμορφώτερον
ἢ μικρούλα σου; τοῦ λέγει ἡ Χαρίσαινα μ' ἓνα
χαμόγελο γεμῆτο ἀνησυχία.

Ὁ Ζάνος ἐκτάλαβε ἀμέσως τὴ μάνα του,
καὶ τὸ κακὸ ποῦ τὴν ἐβασάνιζε. Μιὰ στιγμή
ἀγωνία, καὶ πέρασαν ὅλα. Ἡ μικρούλα δὲν μπο-
ροῦσε νᾶνε περὶ ὠμορφῆς, περὶ γλυκειᾶ ἀπ' τὴν
κέρη ποῦ χαμογελοῦσε μπροστά του. Ἐπειτα τὰ
γράμματα ἐκείνα ποῖς ἔγραψε; Ἡ Χρυσούλα.
Αὐτὴ λοιπὸν ἦτανε ἡ Μικρούλα, αὐτὴ ἦτανε ἡ
ψυχὴ ποῦ τὸν ἐμάγευε τόσα χρόνια.

— Ἐχεις δίκαιο μητέρα, ἐψιθύρισε, ἔχεις δι-
καιο. Εἶνε ἄγγελος, εἶνε ἢ μικρούλα μου. Καὶ
τὴν ἐφίλησε στὸ μέτωπο· τὸ φίλημα ἐκεῖνο ἦταν
ὁ ἀρραβωνιάς τους.

— Αἶ, παιδιά μου, λέγει ὁ γέρο Βερνίκης,
καθίστετε τώρα νὰ ἡσυχάσετε λιγάκι· βλέπετε
ὅλα τελειώσανε κατ' εὐχὴ. Τίποτε δὲν σᾶς ἐμ-
ποδίζει νὰ γενῆτε τὸ περὶ καλότυχο ζευγάρι τοῦ
κόσμου. Τὰ χτήματα εἶνε δικά σας. Ὁ Κο-
μνηνὸς θὰ σᾶς τὰ βάλῃ τώρα ὅλα σὲ τάξι. Αὐτὸς
λέει θ' ἀγοράσῃ ἄλλα δικά του. Πολὺ καλά, ἄμ-
ποτες νὰ ζήσουμε νὰ τὸ δοῦμε κι' αὐτό. Ἐνα
πρᾶγμα μονάχα φοβοῦμαι, Ζάνε μου, πῶς δὲν θᾶ-
χῃς πολὺ ἡσυχία γιὰ τὰς πρώτες χαρὰς τῆς ἀγά-
πης, γιὰτὶ ὅλο μας τὸ χωριὸ πάγει ν' ἀποθάνῃ
ἀπ' τὴν ἀρρώστια. Καὶ δὲν εἶνε κανένας γιατρὸς
τώρα ἐκτὸς ἓνας κομπογιαννίτης. Ὁ γάμος τὴν
Κυριακὴν, αἶ; τί λέτε, Κυρὰ Χαρίσαινα ;

Ἐσυμφωνηθήκανε ὅλα, ἔγεινε ὁ γάμος, καὶ τὴ
Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ζάνου στολίζονε τώρα τρία
λαμπρὰ χρυσοδεμένα βιβλία. Τόμος πρῶτος, τὰ
γράμματα τῆς Χρυσούλας, Τόμος δεύτερος, τὸ
ἡμερολόγιό του, καὶ Τόμος τρίτος, λευκὸς ἄγρα-
φος σὰν τὰς ἀθῶες καρδιές τους, ποῦ θὰ γραφῇ
μιὰν ἡμέρα ἡ ἱστορία τῆς καλοτυχίης καὶ τῆς
ἀληθινῆς ἀγάπης. ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Οἱ κάτωθι χαριέστατοι στίχοι ἀνεγνωσθήσαν πρό τινων ἐτῶν ἐν ἀθηναϊκῇ αἰθούσῃ. Φίλος τῆς Ἐστίας ἀποστέλλει νῦν
ἀντίγραφον αὐτῶν, τὸ ὅποιον εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Ἀναγνωστάκης, ἀν δὲν δημοσιεύῃ στίχους, ἔγραψεν ὅμως καὶ γράφει, δωδομένης εὐκαιρίας. Αὐτοὶ
δὲ οἱ σήμερον ἀδιακρίτως πῶς δημοσιεύομενοι προδίδουσι τὴν στιχογραφικὴν δεξιότητά καὶ πείραν αὐτοῦ.

Θὰ ἠυχόμεθα ἐκ τούτων παρακινούμενος ὁ γράψας νὰ δημοσιεύσῃ ἐπὶ τέλους καὶ τὸ μακρότερον καὶ τελειότερον φιλολο-
γικὸν ἀπέρργόν του, τὴν ἑμμετρον μεταφράσιν τῆς Μαρίας Στυοῦρατ, ἣν ἀπὸ τόσων ἐτῶν ζηλοτύπως κρύπτει ἐν τῷ
χαρτοφυλακίῳ του. Σ. τ. Ε.

Εἰς τὴν ποιητικὴν ἐσπερίδα

τῆς Κυρίας Β*

Ἐν πρώτοις σᾶς εὐχαριστῶ
δὲν τὼλπιζα μὰ τὸ Χριστὸ
ποτέ μου 'ε τὰ γράματα
νὰ κάμω πάλι μιὰ βραδεία
μὲ τόσο ἐξυπνα παιδιὰ
ποιητικὰ πειράματα.

Εἰς τέτοιαις ὥραις εὐτυχεῖς
τῆς μαραιμένης μου ψυχῆς
ταῖς πίκραις ἐλπίσμονισα·
εἶν' ἢ χαρὰ κοληπτικὴ,
εἶν' ἢ νεότης σπλαγγνικὴ,
καλόκαρδῃ γειτόνισσα.

Ἐστὶ τὸ φύλλο τὸ ξερό
ἀπὸ μπουκέτο δροσέρο
λίγο νερό δανείζεται,
καὶ γέρονει πάλι μιὰ ματιὰ
'ε τὴν ἀγκαλιά του τὴν πλατειὰ
τὸ ῥόδο καὶ δροσίζεται.

Καὶ τώρα πρέπει καθαρά,
καθὼς ἐπροόδαξ' ἢ κερά,
νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς γίνεται
κ' εἶν' ἄλλα μάτια γαλανὰ,
κ' εἶν' ἄλλα τόσο μελανὰ ;
Ἄκούσατε καὶ κρίνετε.

Αὐτὰ τὰ πράγματα, θασοῶ,
εἶν' ἀπ' ἐκεῖνο τὸν καιρό,
ποῦ ὁ κόσμος ἐγεννήθηκε·
ὅταν ὁ Πλάστης μιὰ φορὰ
σαββάτω βροδῶν 'ε τὰ γερά
ἐξάπλωθῃ κ' ἐκοιμήθηκε.

Ἐδιώξε τ' ἄστρα τῆς Λύγης
κ' ἐπέσαν ὅλα κατὰ γῆς
ἀπ' τὸ γαλάζιο δωμά του,
καὶ λύχνους ἰλαροῦ φωτός
εἶχε τὰ μάτια τῆς Νυκτός,
ποῦ ἀγκάλιαζε 'ε τὸ στρώμα του.

Ἐκτοτ' ἐμοίρασε τὴ γῆ
μὲ τὴ σοφίαν του προσταγῇ
ὅδε δύο μεγάλα κόμματα,
καὶ βασιλεύουν ζωορευτὰ
ποτέ τὰ μάτια τ' ἀνοικτὰ,
ποτέ τὰ μαῖτρα χροῶματα.

Ἐκ εἶνα λάμπουν καὶ ἠλιθοῦν
καὶ δὲ κεντάζουν καὶ γελοῦν
μαζὶ τῶν χοροτεύετε·
Ἀὐτὰ δὲ βγάδουν τοῖμοιδια,
μὰ σοῦ λιγόνουν τὴν καρδιά
κ' ἢ γλωσσά σου ἠπεροδέεται.

Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ.